

There is no translation of this article

Бог има големи планове за теб!

Наблюдавали ли сте някога бурното море и вълните, разбиващи се на брега, където сякаш неочаквано, но съвсем безвъзвратно утихват

,
губ
ейки почти
цялата си сила?

С името „Бурното море“ или „Вълната“ е озаглавена известната поредица от картини на френския художник Гюстав Курбе, в която сюжетът изцяло принадлежи на измъчен и мрачен морски пейзаж и бушуваща стихия. Произведенията са оценени като шедевър и до днес се съхраняват в едни от най-известните музеи по света, където продължават да въздействат върху съзнанието на посетителите, като пресъздават емоции, навяващи мисли за човешкия живот, който често прилича на малка вълна сред неспокойно море.

Загледани в далечината, необузданата неистова сила на природата привлича погледа ни, но ако сме близо, усещането може да бъде страховито. Докато стоим на брега на бушуващото море, ни се струва, че идващата вълна е безкрайно висока, но после тя изненадващо отминава. Следва нова вълна и така, докато в царствения трон на владетеля на морето отново удобно се настани мирът. И колкото по-често и по-дълго ставаме свидетели на това явление, толкова по-ясно разбираме, че слънцето е скрито зад облаците и след бурята отново ще се радваме на топлите му лъчи.

Носени на гребена на вълната или повалени от нея – всички сме дотолкова заети с
ежедневната грижа да
постигаме напредък, че
понякога
забрав
яме, че
живот
ът ни е даден, за
да се подготвим да
се
срещнем
с
Бога
в
небето
.

И въпреки цялото ни старание и стремеж да израстваме духовно, често продължаваме да „гоним вятъра“ чак до залеза на последния ни ден, а дотогава и радостта и тъгата ще ни заливат със силата на приливна вълна, а после ще отминават сякаш нищо не е било, оставяйки в душата ни своите белези от щастливи спомени и корабокрушения.

От всички епизоди в живота на Христос Възнесението е сред най-трудните за възприемане, а б
валното разбиране на разказа
за това събитие
го превръща в неограничена вероятност в обозримото пространство над онези
двадесетина метра
над
земята

ук

Спасителният смисъл на Христовото Възнесение се крие в неговото символично послание, че каквото и да ни се случва в живота, непобедимата Божия благодат остава достъпна за всички.

Възнесението на Исус ни напомня, че по време на нашия живот ние сме пътници, които само „преминават“ през тази земя.

Ние сме поклонници в едно кратко пътуване и точно както земният живот на Исус е временен и той се въздига, за да седне отдясно на Отца, така и нашият живот тук е временен, ще приключи и в следващия ние ще се срещнем с Бога. И в този ред на мисли Възнесението на Христос, Неговото въздигане над земята, ни отрезвява от цялата ни обремененост и натовареност и ни подсеща за какво всъщност ни е даден животът.

Всички имаме своите планове и те не свършват с утрешния ден, а се простират надалече в бъдещето, без много да се замисляме за смъртта и какво ще се случи с нас след нея.

Чрез картината и лика на Възносящия се на небето Исус Бог Отец ни обещава надежда и богата слава, напомняйки ни, че Той има големи планове за нас, които излизат далеч извън пределите на този свят.

Всички имаме мечти как да покорим света със знания и грандиозни успехи, да създадем хубав дом, да си купим нова кола, да спечелим конкурса за най-престижната работа, иска ни се да имаме най-доброто и, за съжаление, ни е много трудно да приемем, че то ни очаква не в този, а предстои в следващия живот.

Интересно е, че няколко пъти в Писанията виждаме, че след Възкресението Исус се среща с двама от учениците Си по пътя към Емаус: с Мария Магдалина и с някои от апостолите при Тивериадско море и макар че яде храна с тях и раните Му са видими, те не Го разпознават, защото Той изглежда различен, променен в безсмъртно славно тяло. И затова се възнеса на небето, защото светът не е обиталище за новата слава, в която е облечен.

Издигането на Христос ни напомня, че това, което сме тук, не е нищо в сравнение с онова, което ще бъдем, а също ни приканва да гледаме по друг начин на живота, като ни изпълва с успокоение и мир.

Съзерцанието върху Възнесението на Исус със сигурност променя нашето
светоусещане, ако не веднага, то поне занапред и променя съзнанието ни, навеждайки
ни към размисъл за това каква голяма привилегия за всички ни е да бъдем синове и
дъщери на ○
тца
след
К
ръщението
и
това
е велико
призвание
– да станем наследници на
богатствата на небето, които Бог
за нас е отредил.

Затова, ако днес морето на живота бушува пред очите ни, е хубаво да си спомним, че
след бурята веднага ще се покажат и слънчевите лъчи.

Наблюдавали ли сте някога бурното море и вълните, разбиващи се на брега, където
сякаш неочаквано, но съвсем безвъзвратно
утихват
,
губ
ейки почти
цялата си сила?

Има една мисъл, която гласи: „В морето няма атеисти. Когато вълните се надигнат като планина, даже безбожниците падат на колене“.

А какво мислите за успокояващия шум на морските вълни, заливащи пясъка? Исус дойде на земята, за да ни даде най-голямата надежда за вечна радост и мир.

Както и да изглежда морският хоризонт на предстоящите ни дни, ние имаме силна вяра и надежда за бъдещето и в тишината на спокойните води, и сред бурните приливи, защото знаем, че всичко отминава, и един ден ще се възнесем на небето чрез силата на Христовото Възкресение и Възнесение, а дотогава нека „останем в град Йерусалим, докле се облечем със сила отгоре“ и нека в душите ни да бъде светло!